

κολούμπρα

Πέμπτη, 10 Μαΐου 2012

5:47 μμ

còlubro *dial. sic. culòvria; prov. colòbra; a. fr. culuevre, mod. couleuvre; cat. culèbra; sp. culebra; port. cobra (=còobra, colobra): Dal lat. CÒLUBER - acc. CÒLOBRUM - che tiene alla rad. KAR = CAL muoversi, andare. ond'anche le voci CÈLER celere, PRÒ-CUL lontano (v. Celere e cfr. Serpente e Verme); la desinenza BER ha il senso originario di portare, produrre, e trovasi anche in CÈLEBER celebre, CRÈBER frequente: propr. che si muove strisciando. Voce poet. Serpente e partiç. Biscia. Deriv. Colubrína.*

Screen clipping taken: 10/5/2012 5:48 μμ

κολούμπρα (η) {χωρίς πληθ.} (οικ.-λ αϊκ.)

στις φρ. παθαίνω / με πιάνει κολούμπρα για πολύ έντονο συναίσθημα

(ευχάριστο ή δυσάρεστο), που προκαλεί μεγάλ η έκπληξη ή/και αμηχανία: μόλις τον είδα έτσι

όμορφα ντυμένο, έπαθα α κολούμπρα!

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΑ < ιταλ. colubro (με αλλαγή γένους κατά τα ον. φιδιών. λ.χ. οχιά, κόμπρα, δεντρογαλιά)

< λατ. columbrum. αγν. ετύμου).

ΣΣ: Το λατινικό είναι colobrum ή colobrum